

Misjoniteated

Nr. 5

Tallinnas, 1934

13. aastakäik

Konverentside tähtsusest.

H. S. Rudy.

Pärast maailmasõda levis „internatsionaalne“ liikumine üle maailma. Tekkisid sajad internatsionaalsed organisatsioonid. Ngaiks piirdis maailma majanduslikult, kultuuriliselt jne. ühendada juureks rahvastepereks.

See õhkkond oli suureks võimaluseks üleilmsele adventtööle. Me võisime töötada kõigis maades vabalt ja ilma suuremate aineliste raskusteta. Misjonitöö oli elav juurte kultuurirahvaste keskel.

1929. aastast peale on muutunud maailma olukorrad kõigil aladel. Kuri vaenlane ostas maailma majandusliku olukorra kujundada nõnda, et mitte üksnes suured internatsionaalsed organisatsioonid, Rahvaste Liit ihes arvatud, juletatse, vaid ka kolme-ingli-kvulutus on pörganud vastu ootamatule vastuseisjudele, mis kuulutustööd igapäevi raskendavad. Sõna on tõeks läinud, et hääl päevil tegemata jäänud töö saab tehtud suurte raskuste päevadel.

Konverentsidel ja kogudustes on varem jähitud tähelepanu praegusele maailma olukorrale. Me oleme sattunud nii äärmamatult ja ettevalmistamatult neisje pahadesje aegadesje, et me oleme otse kui unenägemisjes. Ehitajad kurjad wainud on jellega hakkama saanud, et piire töö ja ehituse wahel jegada, et isegi usklikud hakkawad ütlesma oma jiidames: „Ajad mõiksid weel halvemad olla, ja kes teab, maailm võib jälle toibuda ja Kristuse tulek on weel kaugel.“ Paljud tõetunnistajad astuwad oma waimus teadmatult materialistide ridadesje. Nad näewad riigis, omaeneje minas ja isegi wana-des traditsioonides oma jumalat. Natsionalism on haaranud kõiki rahwaid ja wiib huffumisele. Selle „uue ewangeeliumi“ — natsionalismi, rahwusluse, poliitilise, kultuurilise ja usundilise eraldumise — vastu ei näi ükski mõim juutwat vastu seissta. Puudub koguni tahe ja jõud midagi ette wõtta jelle paganlusje pöördumise tungi vastu.

See uus maailmawaade on mõimjam relw jaa-

tana käes, et juurt usklikte perekonda lahutada. Märkatamatult eraldub poliitiliselt üks rahwas teisest. Omaette riigi erapoole tute kodanike vastu wõideldakse. Seda näeme Wenemaal. See ilmneb päew-päewalt selgemini ka Saksamaal. Ka mujal esineb jee hingewaenlase purustamistöö. Kauges Idas on muutunud wiha wälismaalaste ja wälismaa vastu iha juuremaks. Ngal pool purumewad sidemed, mis hoidsid rahwaid koos saja aasta keskel. Nga päewaga saab selgemaks, et usklik saab püüda ainult omast usust. Organisationsioon kui niijugune ei saa tuua mingit pääsmist. Ainuke asi, mis võib hoida inimesi koos, on usk.

Paulus tõstab usuihenduse esile ewangeeliumi peamise tagajärjena. (Ew. 4, 11—14.). Ujus ja armastuses õiged leiawad oma ühenduse Piha Waimu abil. Seepärast on nii tähtis, et Jumala lapsed tulewad igalt poolt ja maailmajaolt jagedasti kokku kuni nende kokkutulek on lubatud, et jaada üheks usus ja töös. See ei tähenda mitte, et kokkutulekul jaawutada üksmeel wastastikuse wõitlusjega. See tähendab palju enam, nimelt et tunda Piha Waimu ühendawat mõju oma jiidames. See tähendab armastuse sidet panna ümber koguduse ja jeda kui laulatatud abielupaari hoida koos.

Säärane läbielu tuleb usklikte osadusest armastusrikkas waimus. Nga konverents on määratud Jumala Waimust jelleks, et pihade kogudust tihedamalt ühendada kogu maailmas.

Seepärast on tarwis kanda hoolt ühenduse eest. Konverentsil sel aastal peaks olema rohkesti osawõtjaid. Wennad jaadikud wälismaalt — Ameerikast, Inglismaalt ja Saksamaalt — toowad osawõtjaille jälle uut elu. Wastastikune armastuse awaldus seob kõikide jiidamed iiksteijega. Jumala Waim pitseerib meis armastuse. Tulge konverentsile!

Nastapeafoosolef.

E. Ney.

Konverents ehk aastapeafoosolef peetakse tänawu ilufas Pärnu linnas 4.—8. juulini. 8.—10. juulini on ülemaaline adventnoorte kongress. Naks esimest päewa on määratud kongressi istangu- teks, kuna wiimajel päewal korraldatakse laagri foos- wiibimine. Kutsume üles kõike öde-wendi oja wõtma tänawusest konverentsist. Grupisõidud raud- teel wõi omnibusidel võimaldavad odawa reisu. Sga kogudus seadku aegjasti kokku nende nimestik ja arw, kes sõita soowivad ja astugu ühendusse teiste kogudustega, kelledega saaks sõidul ühineda. Rahaline külg teeb ehk mõnele küll raskest, aga õige plaanitsemise ja kofkukoiu juures saab siin üle ta- listustest. Üheks siisjetuleku allikaks on kirjan- duse müütk. Kui keegi müüb ära 50 lehte, milledest saab kirjanduse grupi kaudu 40—50%, siis wõib jelleaga teenida kui mitte kõik, siis wähemalt juure- ma oja sõidurahast. Koguduse juhatus kuulaku jä- rele sõidu võimalused ja sõidu hind, et liikmed teak- sid, kui palju läheb tarwis raha.

Maalolematel liikmetel algab küll juba heina- aeg, aga nad ei pea sellegi pärast lastma mööda minna neid õnnistusi, mis wõib anda konverents. Paar päewa ohwerdada töö ajast hingeõnnistuse kasuks — see pole asjata ohwer. Me oleksime nuidu konverentsi korraldanud warem, aga meid külastajate wäliswendade pärast ei saanud seda teha, sest nad tulewad teistelt maadelt meile, alates Leeduga ja lõpetades põhja pool Gestiga. Pidime ka sellepärast jääma wiimaseks, et ära pidada lõpul noorte kongress.

Kaaja tuleb wõtta tihhi aluskott ja teised maga- misriided. Korteri ja õlgede eest muretsetakse.

Konverentsi ametlik awamine on keisnädalal, 4. juuli õhtul kell 8.30. See koosolek on liihife- Sella koosolekul peawad aga kõik saadikud piüidma kohal olla, et see oleks otusewõimeline. Saadikud walitagu juba kogudustes aegjasti ära (samuti ka gruppides), ja saadetagu nende nimed Riidu bü- roosje. Peale selle iga kogudus walib kodus saadi- kute seas iibe isiku juure nõukogu liikmeks. See juur nõukogu tuleb kokku juba keisnädala õhtul, et ära määrata ja täiskogule järgnewaks päewaks ette panna kinnitamiseks töõndukogude (nimetus-, plaa- nide- ja lubade nõukogude) liikmed. Selleks on dieti tarwis keisnädala õhtust täiskogu koosolekut. Nende igaihe nimi, kes walitud juurde nõukokku koguduse poolt, palume ka Riidule enne teatavaks teha. Tänawu ei ole meil mitte nii palju päiwi konverentsi pidamiseks, sellepärast peame oma töö dieti organiseerima ja õigel ajal kohal olema. Saadikute nimede lõpul wõiwad olla nimetatud mõned kandidaadid, kes esimeste puudumisel astu-

wad nende asemele. Zoonulik, et saadikuteks wali- takse kõige tublimad liikmed.

Palmetage konverentsi ja noorte kongressi üks- meele, armastuse ja hea kordamineku pärast. Tulge ihe ja wõtkte Kristus enestega kaasa!

Hingamispäewakool.

Toimetaja: E. Trujsmann.

Õnnistusriitas koolitund.

E. Ney.

Järg. Misjonit. nr. 3.

K o r d a m i n e.

Zuba wanasti rahwad seadfid üles lause: „Kor- damine on õppimise ema“. Biibililikke tõdesi tuleb jageli korrata, et need jääfid piüjwal meelde ja awaldakfid hingele piühitjewat mõju. Sellepärast on hingamispäewakooli õppetiki kordamisel juur tähtsus, mis ei peaks wälja jäetama. Kordamise ulesanne on eelmise hing. päewal klassides õpitud õppetükist ulewaade teha ja õpetiki peatõed esile tõstes kuulajatele meelde istutada. See peab sün- diina liihidalt, umbes weerand tunni jooksul. Kor- damine pole selleks, et uuesti läbi wõtta üks küsi- mus teise järel, nagu see jäindis klassides, waid pea- tõdede toonitamine ja süwendamine ning sideme loo- mine korratawa ja uue õppetiki wahel.

Siik, kes kordab, peab ennast selleks hästi ette walmistama: aine läbi töötama, õpetiki peapunk- tid koguma, nende esitamiseks küsimused kokku sead- ma, et ta rahwa ette astudes teaks mida ja kuidas küsida. Paljudel kordadel on kordamine ilmetu ja huwita peamiselt jellestõttu, et küsija pole ennast dieti ettewalmistanud. Tal pole omalgi teada, mis ta tahab, waid õtkib õppetükist kirjutatud küsimusi, tehes seda isegi kohmetult ja kasase häälega. Kor- dajaks tuleb määrata selleks kõige kohasemad isikud. See pole mitte alati tark plaan, kui lastakse kõik õpetajad järjestikku korrata. Mõni wõib klassis kaunis hästi oma ulesannet täita, aga terve kooli ees seistes esineb ta siiski puudulikult. Kui kõik õpetajad ei ole wõimelised kordama, siis lastagu seda teha isikilistel waheldamisi ehk isegi iikt isikut mitu korda järjestikku, tingimisel, kui ta teeb oma asja hästi.

Kui liikmeid harjutatakse kätt ules töõtma was- tuse teadmise awaldamiseks, siis wõidab kool jelle läbi huwi, korra ja õpetlikkuse mõttes. Parema on enne küsimus ules seada ja siis nimetada isiku nimi,

tes vastaks, kui ümberpöördukt. Kui nimi nime-
tada enne, siis võib vastav isik sattuda segadusse,
mis halvab tema kaine mõttevõime. Teised koolis-
olijad ei piüia leida vastust, ega mõtle kaasa, kui
teavad, kellele küsimus esitatakse. Mõnikord esita-
takse küsimused kordamisel samuti ka klassides, liig
ebamääraselt, jegaselt, mille tõttu vastajal võimata
aru saada, mida tahetakse teada. Kui tahetakse, näi-
teks vastus saada, et Piüha Waim teeb meie sees
palweid, siis ei pea mitte küsitama: „Mis teeb P.
Waim?“ või „Mis on P. Waimu töö?“ Sellele
küsimusele võib mitu vastust anda, mis kõik õiged.
Küsimus tuleb üles seada täpselt, nagu: „Mis-
sugust oja etendab Piüha Waim palvetamises?
Kas meie ise oskame õieti palvetada? Kes aitab
meid jelles?“ jne. Kui küsija näeb, et temast pole
aru saadud, siis ärge jäägu ta ootama või ärge
piüidku mitmeid küsida, lootuses, et mõni teda ikka
mõistis, vaid korrata oma küsimust teiste, arusaadavamate
jõnadega. Siis ei teki piimlikku jettu-
korda ega raijata asjata aega.

Klassi õpetüük.

See aeg on kõige tähtjam, kui uus õpetüük klas-
sides läbi mõetakse. Siia juhiwad kõik teised osad
kawas. Kooliüht hoolitseb jelle eest, et jeda aega
ei peaks kasutatama mõnelt teistelt otstarbeks,
mille läbi läheks kaduma õnnistus, mida tahab
anda kool.

Klassi õpetüüki läbiwaatamisel langeb peataht-
jus õpetajale. See õpetaja võib olla oma õpilas-
tele juureks õnnistuseks, kuna nõrga õpetaja mõju
on ka nõrk. Sgal õpetajal tuleb oma õpetüüki hästi
teada, et ei pruugiks kuuvalt piirduda ainult õpe-
tüükis trükitud küsimuste ettelugemisega. Tähele
pannes õpilaste võimeid, peaks neile ka jelle järele
küsimused jeatama — tugematele raskemad, nõr-
gematele kergemad. Redagi ärge jäetagu klassis tä-
helepanemata. Õpetaja jeistku jarnaselt ja õitagu
küsimused nii, et kõik teda kuuleksid ja tema mõju
all oleksid. Mõnikord jääwad muist õpilasi õpetaja
jelja taha. Loomulik, et sel juhul kaotawad õpi-
lased palju õpetüükist. Tuleks veel tähelepanu juh-
tida jellele, et igaihe vastused oleksid kuuldawad ka
teistele õpilastele klassis. Kui see pole muidugi
võimalik, siis korralu õpetaja ise tafa õeldud was-
tus, et jee kostaks kõigile.

Misjonianted kogutakse klassitunni lõpul eht
jelle alul, nii luidas jee kufagil wiisiks. Sige õpe-
taja piüiab jageli annetamise tähendust ja õnnistust
toonitada. Selle läbi kaswatab ta liikmeid hea-
meelelele ja korrapärasele annetamisele. Anded ei
tohib mitte liialt tagasi minna, nagu jee on jündi-
nud senini. Meie misjoni põllud on meist ära ole-
newad. Meie ei taha neid mitte raskustesje lasta
minna.

Koolitunni lõpetamine.

Unbez kolm minutit enne klassi tunni lõpeta-
mist peaks eestjeisja jellest märku andma kella-
jõnaga või mõnel teisel teel. Urwestades märgu-
andmisega, jõuaksid õpetajad rahulikult ja õigel ajal
lõpetada. Kui laul on kätte antud ja inimesed üles
kõusewad, siis ei jobi enam raha lugeda, või ko-
halolijaid klassiraamatusje märkida. Kui pole jõu-
tud jeda teha enne, siis jäetagu jee tehing peale
lõpetamist.

Lõpetamine ei pruugi olla pikk, et kaduma ei lä-
heks koolis saadud õpetused ja mõju. Lõpulaul
olgu liühike. Samuti ka palwe. Harilikult on mõe-
tud wiisiks lõpupalwe või õnnistamise jõnad piusti
lugeda.

Kui järgneb hing-päewakoolile weel kõne, siis
võib jeda nimetada koolitunni lõpul. Kahe tunni
waheajal ei pea mitte lubatama asjata edasi-tagasi
jooksniist, weitlemist, naermist; need asjad ei kõiba
jumala kotta, kus me kõigewägewama palge ees
oleme kogunud. Parema tarwitatagu jeda aega pal-
wetamiseks ja piühaliu meeleolu loomiseks.

Kui hing-päewakooli ametnikud ja ka liik-
med kõik oma jõudu mõöda kaasa töötawad ja ikka
täielikuma korra ja jügawama jttu poole piüiawad,
siis näeme kooli arenemat ja oma õnnistusrikas
mõju awaldawat kõigile õjawõtjaille ja liigete kaudu
isegi wäljaspoololijatele.

Õõnum igale hingamispäewa- kooli liikmele.

1885. aasta on hingamispäewakooli ajaloo
iseäralise tähendusjega. Sel aastal Ulem-Kolumbia
Üiidus tehti esimene otsus, et kõik hingamispäewa-
kooli anded angneme wälismisjonile. Esimene jel
teel wälismisjonile jaadud summa oli 700 dollarit.
See raha jaadeti Austraaliasje, kus parajasti alus-
tati adventtööd. Järgnewal aastal (1886) jelgi-
tati hingamispäewakoolides esimest korda Afriku
wajadusi. Asta lõpuni oli kogutud 10-615 dolla-
rit. Sellega jai awatud esimene misjonijaam Afri-
kas. Sellest ajast peale hingamispäewakooli an-
ded moodustawad juure oja jissetulekuid misjoni
jaoks. 1932. aastal nad tegid wälja 33% üldjisse-
tulekust misjonile, 1.500.000 dollarit.

Selletõttu on wäga arusaadam, et tagajiminef
hingamispäewakooli annetes võib olla wäga katast-
roofiline misjonieelarwele. 1908. aastani hinga-
mispäewakooli anded ükfi kaksid misjonieelarwe, ja
tänapäewani nad on olnud kõige lihtsamad ja õn-
nistatud misjonijissetulekud kõigist teistest jissetule-
kust. Sgal hingamispäewal alatasa ja järjekind-
lasti jissepandud krossid, üle maailma laiati olewa
350.000 liikme poolt, teewad aasta lõpul wälja
kaini summa. Siiski jumala töö on kaswanud nii

juureks, et viimased 4—5 aastat on tühjendanud misjonikassad, kuigi palgafid ja väljaminekuid on kärbitud mitu korda. Nüüd ei saa olla juttu kärpimistest misjonipõldudel. Seni hoiti ära misjonäride wabastamised tööst ettewõetud kärpimiste arwel. Selle töö juhid wõtsid usu, et misjoniandeid laekub küllaldajelt, et wiimane jannu — misjonäride wabastamine — ei ojutu tarwiliseks.

Aprillis tähesolewal aastal aruanded näitafid, et parimad ootused ei lähe täide. Muude seas selgub, et hingamispäewafooli anded on langenud peaaegu igal pool meie divisjonis alla eesmärgi. Balti unioonis mõningad liidud on jäänud taha õtge kaugele: Leedu 31%, Kurjeme 23%, Eesti 27% ja Wiidjeme 13%. Et nüüd Põhja-Euroopa divisjonis wõidakse jaawutada eesmärk, jelleks kutjutakse üles h.-p.-fooli liikmeid natuke rohkem ametada läbistatku iga liikme kohta nädalas. Balti unioonis palutakse h.-p.-fooli liikmeid, püüda Sumala abiga juurendada annet nädalas 5 jendi wõrra. See wäike pingutus aitaks kokku panna 13.380 krooni Balti unioonis.

Nüüd oleneb teist, armjad õed-wennad, kas jee lootus läheb täide wõi peab antama käiflus tagajätõmbumiseks wälisel misjonifrontil. On olemas mõningad teed, mis moodi jee lootus lähelks täide ja jeda ilma et panna wõimatumat koormat nende õlgadele, kes juba nüüdki teewad üle oma wõimaluse. Esiimese tee nimetafime juba eelpool. Teised teed oleksid: (1) Kui kõik koguduse liikmed on järjekindlasti hingamispäewafoolis, (2) kõigis h.-p.-foolides korraldada jünnipäewa annete kogumine, (3) kirjandusmisjoni kaudu hankida h.-p.-fooli andeid ja (4) kõiki h.-p.-fooli liikmeid kaswatada annetama. Ohwritoomine oleneb wäga palju kaswatusel. „Mõtle hingamispäewale“ ühendab ka ohwrianni, mida me toome Issandale hingamispäewal. Esiimeselst kuni kuwendama päewani peab pandama midagi Issanda jaoks, et hingamispäewal mitte tulla tühjalt Issanda kotta.

Kui iga h.-p.-fooli liige wõtab ette 5 jenti enam annetada, siis Issand ei jäta kindlasti õnnistusest ilma.

„Läikita oma leib wee peale, jekt pika aja pärast leiad ja jeda jälle. Anna oja jektsmele ja ka kaheljalale, jekt ja ei tea, mis õnnetus maa peale wõib tulla.“ (Sog. 11, 1. 2.)

„Lõikite oma jilmad üles ja waadake põldusid, jekt nad on ju walged lõikusele. Ja kes lõikab, jee saab palga ja kogub wilja igaweseks eluks, et nüüd hästi jee, kes külbab, kui jee, kes lõikab, ühtlasi wõiksid rõõmsad olla.“ (Joh. 4, 35, 36.)

„Lõikust on palju aga piijut töötegijaid, jee pärast paluge lõikuse Issandat, et ta töötegijaid oma lõikusele wõtaks wälja jaata.“ (Luk. 10, 2.)

H. L. Rudy.

Hingamispäewafool.

(Järg. Ugus misjonit. nr. 3.)

3. Milleks õpime?

Õppimisel pole mingit wäärtust, kui jeda jäetaks kajutamata. Siis on jee määratud kadumisele. See ei pea mitte nii olema. Siin peab nähtawale tulema wili. Peame jeda läbi elama, mida õpime.

„Pühast Waimust, tema tööst ja wäljawalamisest on palju räägitud ja nüüd oleme kogu weerandi jeda õppinud. Nüüd küsime: kus on wili? Seda küsimust esitame igaiks enesele ja katsume jee end läbi. Püha kiri ütleb: „Ärge kustutage waimu,“ ja „ärge kurwastage waimu“. Waimu jaa me kurwastada ainult sel teel, kui meie teda kustutame, j. o. ei lasse tema tegewust ega mõju awalikuks saada, waid surume jeda alla. See on Waimu kustutamine. Sumal tahab igaihele oma Waimu anda, jekt ainult need on Sumala lapsed, kes on juhutatud Pühast Waimust.

„Minult jek määrat, kui tahtlikud me oleme oma „minast“ lahti ütlemata, wõime saada taewa walguft... Kõigile, kes jeda teewad, antakse Püha Waimu ilma mõõduta.“ (Tunnist. 8, lht. 334.)

Meie „mina“ on juurim ja wägewaim hirmuwalitseja meie üle, meie ei tunne ega jaa sellest tihiti aru. Palume Sumalast enestele walguft selle kohta. Meie läbijaamine ja kookupuutumine üksiteisega peaks palju jüdamlikum ja perekondlikum olema. Oleme ju Sumala lapsed, seega üks perekond. „Ja kui nemad ühel meelel koos olid...“ Minult siis wõime oja saada Püha Waimu wäljawalamisest hiliswihma kujul.

Püha Waimu wili awaldub armastuses üksiteise wastu, armastuses kõikide inimeste wastu. Kiskugem maha kõik waheseinad, mis takistawad üksimeele jaawutamist. Wast siis tahab Jehoowa walgupilwi teha ja wihma sadada lasta. Seepärast peame kõiselt ja järeleandmatult paluma ja jellesse kõikumatult ja lapselikult uskuma. Sumal on meile töotanud anda wäe Waimu. Meie peame tema tunnistajad olema. Kuulsin kedagi kord rääkinwat: „Mõtle, nad ei saanudki seal teada, et ma adventist olen.“ Ta oli ise rõõmus jelle üle. See isik ei tunnud Sumala Waimu tööd, ta ei olnud saanud wäe waimu.

Armjad õed-wennad, kas oleme igal pool Kristuse tunnistajad, wõi häbeneme tema armuõpetust? Kristus ütles: „Kes mind häbeneb inimeste ees, jeda tahan mina häbeneda oma Issa ja inglite ees.“

Meie oleme Kristuse raamat ainult siis, kui Püha Waim meie jüdametes on oma töö teinud.

Kui meie palwetaksime kõik jee pärast, kui meie ootaksime Issa töotust ja kui meie jeda usufime kõigest jüdamest, siis wõiksid imed jündida. Siis wõiksid ka nüüd tuhanded hinged Issanda poole

pöörata, uus ärkamine leiaks maad, üksmeel ja armastus walitleks meie keskel.

Sumala riigi töö on lõpule jõudmas, kõik aja märgid näitavad sellele. Prohmet ütleb meile: „See ei pea sündima ei mitte wäe läbi ega rammu läbi, waid minu waimu läbi, ütleb wägede Jehowa! Saf. 4, 6.

Küsimine weel kord: Milleks õpime? Kas oleme igauks selgusel, oma seisukohast wälja minnes, selle küsimusega? Kas palwetame igapäew, et Püha Waimu töö meie elus mõiks ilmsiks saada?

Elame tähtsal ajal. Jeesus Kristus, meie wahemees valmistab end lahkimisele kõigepühama paigast. Siis langeb otjus, mida loeme 3Im. rmt. 22 ptk. ja 11. jalmist. Minult Püha Waim võib meid kõlbulikuks teha. Palwetame rohkem seepärast, ufume jeda, siis awaldub see meie igapäewases elus ja meie kokkusaamises teistega.

„Eks teie ei tea, et teie Sumala tempel olete, ja et Sumala Waim teie sees elab? Kui keegi Sumala templi ära rikub, teda tahab Sumal ära rikkuda; sest Sumala tempel on püha ja see olete teie.“ 1. Kor. 3, 16. 17. **C. Trussmann.**

S i s e m i s j o n.

Toimetaja: A. Sabrat.

Misjonitunni kawa.

Läbi wõtta 9. juunil 1934.

1. Mgustaul ja palwe.
2. Noorilaul.
3. Ette lugeda aruanne wiimasejt misjonitunnist.
4. Aruanne möödnud kuu misjonitööst.
5. Ette lugeda: „Sule wõim ewangeeliumitöös“.
6. Deklamatsioon.
7. Ette lugeda: „Warajeid läbielufid Pitkainen'ilt“. Võib järgneda kohalikkude öde-wendade läbi-elude jutustus.
8. Pühenduspalwe.
9. Lõpplaul.

Märkuseid juhile.

Misjonikirjawahetus võimaldab meil anda misjonitööd ka neile liikmetele, kes perekonna ja majapidamise pärast ei saa kodust wälja minna, kuid samuti ka kõigile teistele liikmetele, kes oskavad kirjutada.

Seeford on nähtud kawas ette misjoniläbielude jutustamine. Näägi liikmetega, kellel on läbielufid misjonikirjawahetuses ning palu neid oma läbielufid jutustada. Läbielud julgustawad teisi algama jeda õnnistuskirjast tööd.

Sule wõim ewangeeliumitöös.

D. A. L o w e r, misjonijekretär Lõoma-Kalifornias.

Oled ja inimestewõitja? Kui mitte, mispärast siis mitte? Ma kuulen kedagi ütlemat: „Mul pole mingit võimalust teiste heaks töötada.“ Milline mõtlemata ütetus! Meil kõigil on võimalus hingede heaks töötamiseks, wõi mõnel meist pole kohta taewases kodus, sest me loeme: „Doht taewastes elumajades ei ole meile kindlamini ette valmistatud, kui meie jaoks määratud koht siin maa peal, kus peame Issjandale tegutsjema.“ — Ingl. Kr. tähendj. lk. 327.

Wahandusi ja ettekäändeid, mida kuuldaõje tihti neilt, kes ei wõta aktiivsest oja inimpäätmise tööst, võib tõelikult märkida sõnadega — „waimulik tuimus“. Kõige suurem needus kristlase mõitluses, mis lasub kogudusel, on tuimus. Tõsi on, et saadan alati leiab weel laisku käsi omale töolisteks; ta nimetab omale töölihed ning taju ei jää tulemata — patu palk, surm. Kristlane, kes ei lasuta aega, saab jaadana tööriistaks. Spurgeon ütles Lord, et jaadan on juurepärase märgilastja, kes puurib laiad läbi oma haawlitega. Kestwalt peame olema tulijed, sest keegi ei ole laistud waimuliku tuimuse piiskute eest. Siiski on olemas ka selle pahe wastu hea paranduswahend: „Waimuliku tuimuse wastu on ainult üks arstim, ja see on töö — töö hingede heaks, kes wajawad abi.“ — Lunnist. IV, lk. 236.

„Palju hingi on wõidetud misjonikirjawahetuse läbi. Üks wäga lihtne, kuid juurepärase meie Sunnisteigijale töötamistwiis. Meid ainult ei õpetata, et jaata postiteel tasuta kirjandust, waid peab kirjutama isiklikke kirju neile, kellega on võimalik lahendada nende hingedõnnistuse küsimust. Palest palgesse rääkimine tõe üle jätab oma mõju, mida jaadada ka kirjawahetuse abil.“ — Lunnist. IV, lk. 38.

Antaffe järgmine õpetus: „Ütle neile, et ja oled leidnud Jeesuse ning oled õnnistatud sellest ajast peale, kui end pühendasid Tema teenistusse. Ütle neile, milliseid õnnistusi ja jaad, kui wiibid Jeesuse jalge ees ja paned tähele kalleid õpetusi Tema sõnast; ütle neile, misjuguine õnn ja rõõm on leida kristlikus elus. Sinu kaastundlikud, südamlitud sõnad on neile tõendusjeks, et oled leidnud kalli päwli.“

On tõsi, et mõned kristlased elawad kohtades, kus neil, wõrreldes teistega, on wähe võimalusi misjonitöös. Siljuti hiilastasin üht adventperekonda, kes elab kõrwalises kohas ning pea terve aasta jookjul ei näe ühtki teist inimest peale oma perekonna liikmete. Siiski nägin, et neil oli ühendus wälismaailmaga posteljoni kaudu, kes nädalas kaks korda käib ära poolteist miili, et tulla nende juure. Nii on jellel äraeraldatud perekonnal võimalik teha inimpäätmise-tööd postiteel.

Õõib-olla, et ja oled lord juba saanud kirja oma kaugel reisivalt sõbralt, wõi jellelt, kes on kodumaal külastanud kõige ilusamaid kohti. Kaasa kistud nähtud iludustest ja juurepärastustest ei wota sõber, kuni ta koju saab, waid annab oma elamusi teada kirjalikult. Sellist kirja lugedes tõuseb sinus kahtlemata soow niijugust reisu ka ise läbi elada. Sige jageli tõdeneb eeltoodud juhtum kriitlikus elus. Reisiija teel risti poole on kistud kaasa leitud rõõmuist ja õnnistustest ning lohe tahaks ta oma läbielustid ka teistele teatada. Kes sõbrale mõib kirjutada oma reisuelamusi tõsiõrse ja waimustusega, on wõimeline ka üht hinge julgustama ja teda Kristuse juure juhutama. John Timothy Stone ütles: „Õnnistatud julg wõidak inimesi Kristusele.“ Seegi reisiija ütles lord, et ta ei lasse üht päewagi mööduda, kus ta ei saada mõnele oma sõbrale kirja, milles tunnistab oma arapäästmisest. Rääkija liias wiimaks juure: „Tahaksin weel öelda, et möödunud aastal wõitsin Õnnistegijale kolm stenograafi (kirj kirjutajat) nende kirjade läbi, mis neile kirjutamiseks diifteerisin. Ja ühelgi juhtumil ma ei armanud, et see läks neile jüdamesse.“

See on saata inimestele postiteel mõni traktaat wõi leht ning sellega ihes ka kiri, kus ja juhid tähelepanu saadetud trükitoõ tähtsamale osale, millest wõid öelda, et see oli sinule õnnistuseks. Sinu sõbrad tunnewad rõõmu teada saades, millest ja oled huvitatud. Meil on hästikoostatud traktaate ja aja kirjja (laost tellitawad), mis on sureks abiks tõepunktid walgustamises.

Mõnikord öeldakse walesti informeeritud poolest, et jellest ajast, kui on tarwitusel raadio ja auto, peawad inimesed wähe lugema. Niijuguse ütelse uskumist soowib saadan, kuid järgmised tõsiasiad näitawad meile teisiti. Los Angeles'i raamtufoogu juhataja toob järgmise aruande: „Registreeritud on 390.000 isikut, kellel oli möödunud aastal lugemiskaart. Maimitud isikud wõtsid aasta jooksul raamatufoguist lugemiseks 13.500.000 raamatut ja 500.000 aja kirjja. Räästikku tuleb igale isikule 34 raamatut. Reist raamatuteist olid 90.000 usulise ja 200.000 filosoofilise isuga. Toodud andmed ei sifaldagi neid raamatuid, mis on loetud lugemiskaalides. Kriisi ajast peale on kasvawud lugemistung. Usuliste raamatute nõudmine on, wõrreldes möödunud aastaga, tõusnud 20%.“

Siegi apostlid uskusid kirjawahetuise tähtsusesse, sest juurem oja Uuest Testamentist on kirjutatud kirjadena. Me rõõmustame alati neile isikutele ja fogudistele kirjutatud kirjade üle. Seda kirjutamismetodit tarwitafid esimesed kristlased ning nõnda on see kestnud alati. Kuna apostlid jellel alal teantsestid, juhatafi neid Sumala tarkusest ning nende töö kandis wilja. Weel ilka kasvab Sumal

seemet, mis Tema ustawad töölijed sel wiisil külmawad.

Palju on weel inimesi, kelle juure tõde ei ole pääsenud. Mõnega neist ei saa mingil teisel teel astuda ühendusse, kui ainult posti kaudu. Paljudetele meile on antud wõimalus külmata seemet misjonikirjawahetuise läbi, jelle tulemusel on rikalik lõikus.

„Sinu ülesannet ei saa teised täita. Ütski teine, ainult sina ise pead jelle töö tegema. Kui ja hoiad oma walguse tagasi, siis keegi jääb sinu hooletuse pärast pimedusse.“ — Lunnist. lf. 464. Ma palun igaiht, kes usub kolmeingli kuulutust, Ssanda heaks töötada jüdante, mõistuse ja sullega. Alga täna!

Waraseid läbielustid Pittairni'ilt.

Tuletades meele waraseid läbielustid Pittairni saarelt, mis on ühenduses öde Ann McCoy'ga, kirjutab misjonär W. D. Smith järgmisti:

„Rääkides jellest, kuidas tõde esiteks pääfis Pittairni, ütles eelnimetatud öde, et see jündis kirjanduse läbi. Nimelt wend White ja Boughborough saatsid siia traktaate ja lehti ning kirjutasid ka kirju. Sümme aastal hiljem jündis kohale ka elaw jutlustaja, ja inimesed, kes olid hoolega uurinud traktaates ja lehtedes sifaldumad õpetust, olid niimid walmis kuulama ja wastu wõtma tõde, kui seda rääkis wend Kay. Warsti peale tema sijnajõudmisti hakkafid inimesed pidama hingamispäewa. Hiljem, aastal 1890, saabus misjonilaew „Pitairn“, mis saarele toi misjonäre, kes rahwast weel õpetafid adwenttoõ erilistes punktides.“

Waimustusega mõib kuulata jelle öe jutustust. Niimid on ta täiesti pime, ta ei saa enam lugeda oma piiblit, kuid ei ole waja kaua tema juures olla, kui mõib lohe aru saada, et ta tunneb hästi oma Õnnistegijat ning on saanud oma iseloomult auliseks Tema jonas sifaldumate tõdede õppimise läbi, millidest paljud on jäänud talle pähe.“

Niijugune õnnistusrikas töö sai oma alguse postiteel saadetud kirjanduse ja kirjade läbi, seepärast tahame teha jamuti.

Kaswatuspäewaks.

(2. juuni, 1934.)

1. Uguslaul, palwe.
2. Noorilaul.
3. Rõne: „Kriitliku kaswatuise tähtsus ja wajadus“. Sij. 2, 1—6; 3, 1—6.
4. Noorilaul wõi muusika.
5. Ette lugeda „Misjoniteat.“ nr. 5 — 1934: „Millises waimus peame kaswutama oma lapsi ja noori?“

6. Ülestütje: kanda suurimat hoolt oma laste ja noorte kristliku kasvatamise eest.
7. Korjandus kristliku kasvatuse heaks.
8. Noorilaul.
9. Lõpplaul, palve.

Lähelepanemiseks juhtidele ja liikmetele.

Seltoodud kavas on nähtud ette korjandus meie laste ja noorte kristliku kasvatuse heaks, tähendab meie koolitöö tõstmiseks jne. Loodame, et sellest üli-tähtsast tööst kõik osa võtavad ja korjanduse puhul võimlaust mööda kaasa aitavad. Kõik juured ja väikesed annetused võetakse tänuga vastu.

Juhtidel palume teha kõik eeltööd tunni heaks kordaminekuks ja samuti ka korjanduse läbiviimiseks.

Rogutud anded palume liitu ära saata kasva-tusfondi annete nimetuse all.

Teile Jumala rahu ja rohket õnnistust soovides

C. S. Kasvatusekolektsiooni juhatus.

Kasvatuspäevals, 2. juunil.

Millises vaimus peame kasvatama oma lapsi ja noori?

„Ja kõik su lapsed peavad Jehovast õpetatud olema, ja su laste rahu peab juur olema.“ — Jes. 54, 10—14.

Sitoni ehk Jumala koguduse õilistamine on meie Issanda eesmärk. Kuid Siion on ainult siis auuline ja ilus, kui „kõiki tema lapsi Issandast õpetatakse“. Niikaua kui Jumala lapsed lastavad end maailmast õpetada ja juhtida, ei seisä Jumala kogudus oma illesande kõrgusel.

Issand tahab, et Tema järelkäijad on pea ja mitte saba. Nad peavad olema maailma õpetajad ja juhid. Snimesed ja rahvad peavad tulema nende juure ja neilt õppima.

Meie kui adventkogudus oleme saanud Jumalalt erilise kuulutuse, mida peame kuulutama kõigele maailmale. (Ml. 14, 6; Matt. 24, 14). See kuulutus lahutab meid waimjelt maailmast. „Minge temast välja minu rahvas!“ Nii kõlab Jumala hüüd ja meie peame sellele järgima igas asjas — ka meie noorte kasvatustöömistes. Tänapäev valitjead maailmas mitmejuguised woolused ning iga liikumine püüab kiskuda kaasa noori ja neid juhatada omas vaimus ja meeles. Sotsialistid kasvatavad oma lapsi sotsialismi vaimus, rahvuslased ja fashistid püüavad istutada oma vaimu ja ideid noorte südamekesse; katoliku kirikul on wali katoliiklik kasva-tuskava, ning nemad püüavad noori kasvatada rooma vaimus.

Mis peame meie tegema? Meie kuulutame ad-venttööd ja ohverdame ewangeeliumi jaoks palju, väga palju — kümnise, ülestõstmiseohvri jne. Kui palju me teeme aga laste ja noorte kasvatamiseks? On sellest küllalt, kui täidame a i n u l t oma hariliku töö kohustused? Kas ei ole see kurvastaw tõsiasi ja-gedane nähe, et meie misjonitöös tehtud jõupingu-tuste läbi patujed maailmalt tulewad eesukje kaudu Jumala kogudusse ning me rõõmustame väga selle üle, kuid tagantse kaudu lahkuwad kogudusest meie noored ja lapsed meie hooletuse ja mõistmatuse pä-raft. Päästa, hooldada, alal hoida, peab olema meie lipukiri. Me ei lähaks teistesse kirikutesse ega peaks nendega ühijelt jumalateenistuskoosolekuid. Seda me ei suuda sugugi mõelda. Kuidas on aga lugu noorte kasvatamisega. Siin lubame ilma millegita, et meie noori kasvatatakse, õpetatakse ja juhatatakse organisatsioonides, ühingutes, korporatsioonides ja kasvatuskohdades, mis on meie waimule mõõrad ja meie olemisele waenulikud. Mis on tulemus? Kaswab üles noorjugu, kes on mõõrdunud advent-waimust ja adventtööst. See tuletab meile meele Siisraeli rahwa läbielu. — Rohtum. 2, 6—11. Uus rahwapõlv kaswab üles, kes ei tundnud Issandat ning hakkasid teenima ebajumalaid.

Sed-wennad, me peame oma tööd ja adventkuulutust hoidma kõrgel. Me ei tohi kõituda. Just meie ajal wajame otjustamust. Me peame end uuesti pühendama Issandale — kõik, noored ja wanad, juured ja väikesed. — Soel 2, 12—17.

Me peame aga weel rohkem tegema. Peame hoolitjema selle eest, et meie noored saavad meie koolides kasvatuse.

Töö juhatus meie unioonis on hästi ära tund-nud selle küsimuse tähtsuse. Seepärast tehti otjus, meie Adventmisjoni Seminari ümber kujundada misjoni-gümnaasiumiks, nii et meie noored mõiksid saada ühes meie koolis gümnaasiumi hariduse. 1934./35. kooliaastal algame I. ja II. gümnaasiaalse klassiga. Armjad wanemad ja sed-wennad, paluge oma laste eest, pühendage nad Issandale ning saakfe nad meie kooli. Meie tahame omalt poolt teha kõik, et neile lasta osaks saada wajalikku haridust ning neid kasvatada Issanda kartuses.

R. Roje.

Nädala esimese päewa anded.

Adventrahwas tahab seista oma usuõpetuses, elus ja koguduse korraldustes piiblikul alusel. Snimesed on harjunud oma suusõnaõpetustega, mis ka tihti kergemad Jumala nõudmistest, ja sel-lepärast nad on piiblikute korralduste wastased. Kui Jumala arm on wõinud walgustada inimese südant ja tema hinge teed leida, siis ta hakkab mõist-

ma, et Tšjanda korraldused on talle kasuks ja õnnistuseks. Sumalal on alati silmis tema laste heaolu, kui ta annab neile oma eeskirjad, õpetused ja juhatused.

Sumala rahvas on kui perekond, ühendatud tõe ja armastusega ja peavad mõtlema mitte ainult evangeeliumi levitamisele kaasinimeste seas, vaid ka üksteise toetamisele elu võitlustes ja raskustes. Peale kümnise, mis oli püha Jehoovale ja mida tarvitati Tema töö ülalpidamiseks, olid Tema rahval mitmesugused wabatahtlikud anded, milledega rahuldati koguduse sisetüki tarwidusi.

Piibel näitab, et Sumala lapsed ei pea unustama oma waeleid. Nende eest hoolitsemiseks jeati jisse apostlikus koguduses diakooni amet ja erilised korjandused.

Paulus kirjutab 2. Korintuse 8 ja 9 peatükki des waesteannete tähtsusest. Sumala meelepäraltsest annetamisest ja kogudustest, kes olid tahtlikud isegi üle oma jõu andma. „Meie anname teile teada, wemmad, Sumala armu, mis Makedoonia maa kogudustele on antud, et kui neid mitme wiletjuse läbi küsati, oli nende rõõm üllwäga suur, ja eht nemad koguni waeled olid, on nemad waga jüdamega rohkesti annud, jst, ma tunnistan jeda, nemad olid kõige jõu poolest ja üle jõu walmis andma, ja palusid meid mitme manitjusega, et meie pidime jelle anni ja jagamise toimetamise eneste kätte wõtma ja pühadele wiima.“ 2. Kor. 8, 1—4.

Apostlid andsid ka juhatusi, kuidas niisugune rahakogumine pidi jündima ja kõige paremini teostuma:

„Aga otsekui mina raha pärast, mis pühadele kogutakse, olen jeadnud Kalatia maa kogudustele, nõnda tehke teie ka. Tšj a l e s i m e s e l n ä d a l a p ä e w a l p a n g u i g a i k s t e i e j e a s t m i d a g i e n e s e j u u r e k o f f u, ja kogugu warandust jeda mööda, kui temal jõudu on, et jüs wast raha ei koguta, kui ma tulen.“ 1. Kor. 16. 1. 2. Tšj a u u e n ä d a l a a l u l wõ i s i d n a d o m a m a j a p i d a m i s e s t m i d a g i k ö r w a l e p a n n a w a e s t e t o e t u s e k s, j e l l e j ä r e l e k u i d a s k e l l e g i l o l i j ö u d u.

Nädala esimese päewa andeid, nagu neid wõib jellestõttu nimetada, on olnud ka adventrahwa seas wiisiks koguda. Palju aastaid minewikus olid nad jamase nimetuse all tuntud ja annetatud. Mõne wiimase aasta jooksul jäeti see nimetus ära ja koguti kõik ühijest waeste annete nimetuse all. Nõukogud, niijästi unioonis kui liidus leidsid, et meie ei pea piiblikust nimetusest ja plaanist mitte kõrwale kalduma ja otjustajid jellepärast tagasi pöörata jelle hea piibliku eeskuju juure. Uniooni nõukogu aasta istungil 25. jaan. 1934., jamuti Cesti Liidu nõukogu istungil 5. weebr. 1934. otjustati nädala esimese päewa anded jälle liise jeadu,

jättes need kohaliku põllu ja koguduse tarmitada. Endistel aegadel läjgid need anded meie diwisjoo-nile. Müüid aga on kaswanud puudus nii juureks, et wajadus on neid jätta kodumaa puudustkannatajate jaoks. Nõukogu otjuse põhjal jääb 50% annetest kohaliku kogudusele, kuna teine 50% jaadetakse Liidu keskkassasse. Liidu keskkassast wotatakse tarwidust mööda puudustkannatawaid ja haigeid liismeid üle terve Cesti. Nii, näitaks, haigestub keegi wäiksema koguduse liige raskel kujul, ta ise on waene, kogudusel pole wõimalik aidata, jüs pööratakse Liidu poole, et jeast abi jaada. Niisuguseid juhuseid on minewikus palju olnud. Sarnane oli ka ap. Pauluse mõte, kui ta kaskis raha koguduses kofku panna ja jüs apostlite keskkorraldusse anda, et need pidid neile edasi jagama, kes teistes kohtades abi wajasid.

Kui müüid edaspidi 50% neist annetest jääb kogudusele, jüs wõib kogudus waeste korjandused, mis niüid igal hingamise päewal wõi harwem kogutakse, harwemaks eht täiesti ära jätta, jelle järele kuidas nende sisetüsed wajadused jeda neile ette kirjutawad.

Nädala esimese päewa anded antakse harilikult ühes kümniseega wõi ka lahus, kümnise kasjapidaja kätte, kes jellest poole annab üle koguduse tarwidusteks ja teise poole jaadab ära Liidule ühes teiste rahadega. Meil annetel on mitu head külge. Peale jelle, et nad jeshawad piiblikul alusel ja on apostlite kask, wõimaldawad nad neist oja wõtta kõigil liismetel. Kui waeste anded kogutakse kogudustes ainult korjanduse kaudu, jüs palju öde-wendi, kes elawad ükshikult maal, wõi puuduwad mingisugusel põhjusel koosolekult, jäetakse wälja annetajate jeast. Nädala esimese päewa annete korralduse juures jaawad nad oma oja ikkagi ära anda, kui nad muud anded ja kümnise ära annawad. Nende annete jaoks wõib kasutada üldise kümnise ja annete ümbriske, juure kirjutades wabale reale: „Nädala 1. päewa anded“ ja jinna kohta jumma.

Palume koguduse juhatusi jelle korralduse tutwustamiseks ja läbiwiimiseks liismete juures samme astuda. Wanemad liismed usus tunnawad jeda korraldust endistest aastatest, kuna aga noorematele peab näpunäiteid andma. Kui kellelegi on jäänud midagi arusaamatuks, jüs pöörake Liidu kasjapidaja poole selgituste saamiseks.

„Aga jeda ütlen mina: Kes kasinasti külwab, jee peab ka kasinasti lõikama, ja kes rohkesti külwab, jee peab ka rohkesti lõikama. Tšgailks nõnda, kui ta omas jüdames ette wõtub, ei mitte kurwa meelega, ega häda pärast, jst Sumal armastab rõõmuist andjat. Aga Sumal on wägem kõik armu rohkesti teile andma, et teie illa wõite rahul ja rohked olla kõige hea tööle.“ 2. Kor. 9, 6—8.

Liidu juhatus.

E. P. A. Eesti Liidu Hingamispaetva-fooli I. Imeerandi aruanne 1934.

Hingamispaetva-foolid	Liikmeid	Kehtimiseel oja-ivõid	Ojatohtjate protsent	Sünnipaetva anded	Pühendusfondi anded	12. hingamispaetva anded	13. hingamispaetva anded	Kõik anded toffu
1. Paldiski	3	8	266%	—	—	2,10	0,25	2,35
2. Lelle	31	72	232%	—	—	21,34	2,70	24,04
3. Wiru-Koela	9	11	122%	—	—	6,35	0,74	7,09
4. Muhu	15	18	120%	—	—	0,07	0,77	3,84
5. Ubia	11	13	118%	—	—	7,82	1,35	9,17
6. Määri	22	26	118%	—	—	11,08	1,45	12,53
7. Uatvere	6	7	117%	—	—	5,35	1,00	6,35
8. Pifavere	7	8	114%	—	—	3,50	0,85	4,35
9. Paadremaa	18	20	111%	—	1,30	9,26	1,33	10,59
10. Käru	20	22	110%	—	3,18	7,07	2,88	13,13
11. Tapa	23	25	109%	1,25	—	21,61	4,71	27,57
12. Põltsamaa	56	59	105%	—	—	21,88	6,45	28,33
13. Pärnu	102	104	102%	10,00	—	50,56	7,92	78,48
14. Kalfre-K.	19	19	100%	0,50	—	9,30	1,39	11,19
15. Rattvere	65	65	100%	—	—	35,27	6,26	41,53
16. Türi	28	28	100%	—	—	11,09	2,84	13,93
17. Valga	46	46	100%	—	—	13,89	1,56	15,45
18. Tõrva	26	24	92%	—	—	6,39	0,65	7,04
19. Kärda	9	8	89%	—	—	1,92	0,65	2,57
20. Ahja	18	15	83%	—	—	4,00	2,42	6,42
21. Nõmme	77	63	82%	—	—	40,04	16,03	56,07
22. Wihula	10	8	80%	—	—	5,02	2,10	7,12
23. Jõhwi	18	14	78%	1,00	—	14,12	3,88	19,00
24. Kullamaa	18	14	78%	—	—	4,73	0,84	5,57
25. Wändra	9	7	78%	—	—	3,75	0,79	4,04
26. Wana-Kuuste	17	13	76%	—	—	8,30	2,66	10,96
27. Mereküla	11	8	73%	—	—	5,75	1,05	6,80
28. Tallinna III	118	86	73%	—	—	101,23	20,88	122,12
29. Pefseri	7	5	71%	—	—	2,15	0,25	2,40
30. Sõrve	7	5	71%	—	—	0,43	0,15	0,58
31. Tallinna I	158	112	70%	2,00	—	134,83	37,54	174,37
32. Antsla	18	12	67%	—	—	11,28	0,01	12,29
33. Waffla-Kummu	18	12	67%	—	—	13,15	1,28	14,43
34. Liidu h. p. t. t. osaf.	6	4	67%	—	—	?	?	?
35. Kurejaare	50	33	66%	—	—	15,19	2,37	17,56
36. Tartu	286	190	66%	6,19	—	105,40	16,70	228,29
37. Wiljandi	47	31	66%	—	—	16,01	1,22	17,23
38. Otepää	23	15	65%	—	—	11,27	2,12	13,39
39. Suure-Jaani	23	15	65%	0,50	—	10,44	1,54	12,48
40. Jõgeva	32	18	56%	—	—	13,23	2,50	15,73
41. Haapsalu	31	16	55%	—	—	13,00	1,00	14,00
42. Wõru	30	14	47%	—	—	18,24	2,90	21,14
43. Paide	54	25	43%	—	—	15,34	1,30	16,64
44. Narva	119	50	42%	—	—	60,34	0,90	61,24
45. Emmaste	5	—	—	—	—	—	—	—
46. Katja	15	—	—	—	—	—	—	—
47. Kafe	6	—	—	—	—	—	—	—
48. Kõofüla	6	—	—	—	—	—	—	—
49. Tallinna II	175	—	—	—	—	—	—	—
50. Luetüla	5	—	—	—	—	—	—	—
	1933	1368	70%	31,44	4,48	976,09	168,68	1170,69

Tartu Koguduse Häätewerw Djafond.

Tartu Koguduse häätewerwa töö algmed ulatuma a. 1927. Ma mõtlen „Koguduse häätewerwa töö“ all mitte ühiskute liikmete ühiskuid algatari häätewerwuse alal, maid koguduse organiseeritud ofafonda: noorjoo-, hingamispäewafooli-, misjoni- jne. ofafondade eeskujul. Nimelt aastal 1927 ajutati ühe Tartu M W-lase poolt „Armastustöö grupp“. Grupi juhatajaks waliti öde Pauline Peterson. Grupi eesmärk oli valmistada mitme- jurguseid käsitöid, mille sissetulek läheks Tartu ad- wentistkiriku ehitamise fondiks. Kui aga hiljem sel- gus, et wastawad summad tulewad nii-kui-nii för- gemalt poolt, sest kiriku ehitamine tunnustati ka siin hädamajaliseks, siis otjustati „Armastustöö grupi“ sissetulekutega panna alus klaveri- fondile. Armastustöö grupis töötasid peamiselt noorjoo ofaf. liikmed 3 tundi nädalas öe P. Pe- tersoni korteris. Sama aasta juwel Tartu konve- rentsis „Armastustöö grupp“ pani oma töid wälja. Müügist saadi puhastkassu üle Kr. 100.—, mis pandi klaverifondiks. Sama aasta jügil wöttis „Armastustöö grupp“ wenna M. Sporge ettepa- neful omale uue eesmärgi: nimelt puudustkannata- jate abistamise riitusega. Wastawalt jellele anti talle nime: „Labiita grupp“. Abistati peamiselt oma koguduse wanu ja puudustkannatajaid ning pühapäewafooli lapsi. Aastal 1932 tekkis Tartu koguduses teine häätewerwust taotlew grupp — „Rawigrupp“. Selle grupi awitustöö oli väga pii- ratud. Puudus korrapärane sissetuleku allikas. Nii tekkis wajadus ühendada mõlemad — Labiita- ja Rawigrupp — ühiseks Koguduse häätewerwaks ofafonnaks, kes siis kindla juhatusjega eesotsjas töö- taks puudustkannatajate abistamiseks: riituse, ja- lanõude, arstiabi, põetuse jne. näol. Abistamine pidi teostuma interkonfessionaaljel põhimõttel. See teostuski Koguduse aastakoosolekul 27. detj. 1932. aastal. Nii tekkis uus Koguduse ofafond nimetu- sega „Soolekande misjon“. „Soolekande misjoni“ juhatajaks ja arsti k. t. waliti w. jtud. med. Ernst Eller, arstiks w. dr. Paul Eller. Juhatusje ehk nõukogusje tulid peale mainitute weel w. Jaan Lääts, kirjatoimet. ö. Leida Lubi, kasjapidaja ning gruppide juhid ö. Pauline Peterson ja Adele Unt. Üidetud gruppide kasjadesst moodustati üldine „S M“ kassja, kus oli raha Kr. 30.31. Juhatusje otjusega seati sisse õwitungiraamatud, millega ko- guduse liikmed korjasid oma tuttavailt ja ka mit- tetutawailt uue Koguduse heategerwa ofafonna jaoks raha ja muid abistamise esemeid. See oli üsna raske ülesanne, sest Tartu metodistidel töötas juba „Ühisabi“, kes andis tajuta suppi igapäew 300 inimesele. Seega olupeerisid nad paremad hääte-

gerwad rahaallikad Tartus. Meie koguduse liikmeile- korjajale wastati, et kaegi, anname juba „Ühisabile“ ja weel muile häätewerwale organi- sationele, mille juhtes Tartu köepoolest on Gestis esikohal.

Kuid alguse jaoks siiski raha saadi, nii et wõijid töötada „S M“ Labiita- ja Rawigrupid. Labiita- grupp tegi ja parandas riideid ja jalanõusid puu- dustkannatajale. Walmistas käsitöid, millede müügi sissetulekuga aitas katta oma häätewerwuse kuluid. Rawigrupp külastas ja rawis puudust- kannatajaid haigeid arsti ja tema k. t. eeskirjade järgi. Samuti korraldas Rawigrupp loenguid walguspiltidega terwishoidlikel ja haigerawi teemi- del. Töö edenes niimõrd, et muutus eriti arsti k. t. le väga koormawaks. Selgus, et Tartus on hä- damajaline palgaline tööjõud, kelle ülesanne oleks puudustkannatajaid haigeid külastada ning kellel oleks oskust ja wilumust rawi alal. Kõige selle för- wal pidi ka Rawigrupi liikmeid õpetama tegeliku haigerawi elementaarküsimusis. Loomulik, et jeda ülesannet wõis täita wilunud halastajaöde. Sel- liste mõtetega efineti Liidu ja Uniooni juhatusjele. Sealtpoolt wastuseisumist polnud, ning Kogumi joo- mitati kiiret teostamist. Müüis aastal 1933. 17. novembril finnitati Tartu koguduse halastaja- öeks diplom. hal.-öde Lydia Deksnis, kes juba enne finnitamist töötas tajuta meie S M. ofafonnas- 2/3 öe palgast wöttis Liit oma kanda, seega wää- rikalt hinnates Tartu koguduse jõupingutusi hää- tegewuse alal.

Pole mõtet arwuliji arwmeid ette tuua, et näi- data Tartu Soolekande Misjoni töö äkilist tõusu h.-öe ameti sissejeadmisjega. Kui arst ja tema k. t. wõijid kuus külastada ja rawida haigeid kõige roh- kem paarikümne ümber, siis muutus sama töö pal- galise h.-öe läes 3—4-kordsjeks. Rawigrupp (20 liiget), kes arsti ja tema k. t. ajapuudusel wõis kõigest 50% liikmetega töötada, töötab nüüd öe tegelikul juhatusjel juba ligi 100% arwuga. Ja kui pole juust jadat protjenti saawutatud, siis on see tingitud Rawigrupi liikmete ajapuudusjelt. On ju R.-gr. liikmete enamus Tartu M W-lased ja ka laulukoori liikmed, kus on sama palju tööd kui wast R.-grupiski. Halastajaöde ameti sissejeadmine ja rawitöö juurenemine Tartu kog. Soolek. Misjoni Djafonnas ei jätnud ka oma hääd muljet awalda- mata Tartu jeltskonnas, kes eriti wiimasjel ajal juhtus meile umbujaldusjega. Mulle rääkis mitmel puhul meie kog. kirjanduse ofafonna juhataja, et jeda on näha eriti kirjanduse müügi puhul, kus inimesjed awaldawad nüüd rahuldustunnet meie üritusjisse S. M. Djafonna tegewuse töttu. Eriti jooja poolehoiu on wõitnud jeltskonnas ja juust ülikooli arstikonnas meie Soolek. Misj. jupiköögi awamine. Meie Soolek. Misj. arstile on sel puhul sealtpoolt jüdamlikku poolehoidu ja adventistidele

lugupidamist avaldatud. Siljuti olin junnitud ühes Tartu ajalehes dienduse sisse andma. Nimelt toodi seal sõnum, et Advent-kirik on omanud supiköögi ja seda ainult mõnele ühikule koguduse liikmele. Kuna „Ühiskabi“ (metodistid) andvat abi rahvurjale ja ujule vaatamata. Viikofin meie kofta kaima walewäite imber, mida ka ära trükiti. Toimetufes avaldati joowi, et nad jaadawad tulewikus meile oma reporteri, kes siis ajalehes walgustab meie tööd ühikufasjalikumalt.

Kui rääkida Tartu kog. supiköögi afutamifef, siis oleks ülekohtune kui jätakfime kogudufe liikmete nimetamifega mõne teenetega feotud nime mainimata. Supiköögi afutamife küfimufes tekkis meil kohe, kui kuulfime jellest Tallinnas. Kõige rafkem oli lahendada köögiruumi küfimufes. Ka jellepärast ei tahtnud afi jurnud punktiif edafi nihkuda. Kawatfetine juba ruumide küfimufes astuda läbirääkimifefte linnawalitfufega. Kuid siis tuli hädale appi jutlustaja wend Ed. Mägi lahke ettepanek: kafilutada ajutifelt tema korteri kööki. Ka et juul. wend R. Kofe oli parajasti Tartus, siis paluti teda omal kahel kõnetoosolekul propageerida rahaannetamifit afutatawa supiköögi heaks. Nagu juba arwata wõis, täitis w. R. Kofe oma ülesande wõrratult. Mii jaimne algufe jaoks weidi üle Kr. 41.—. Peale jelle annetas Tartu ärimees hra D. Pedraudfe 40-liitriufe paja ja pangi. Sde M. Selge ja wend Jürgenfon muud hädawajalifit majapidamife tarbeid. Peale jelle terwe rida kogudufe liikmeid töid algufe jaoks mitmejagufeid toiduaineid. Sde S. Plangi näol jaimne omale tubli supiköetja. Meie suppide häädus on tuntud wäljaspool kogudufit.

Piirnan müüd ülewaatlikult walgustada Tartu kog. „Säätewewa Djaakonna“ j. a. I weerandi tegewuf. Meie „S. D.“ nõukogu otfufel on antud abi I weerandil 83 inimefele. Meifit on kogudufe liikmeid 43 ja wäljaspoolt 40 inim. Suurem oja abifaajaid abifitati forduwakt. Ka nimelt: arftiabi, põetufe, toiduainete, riiete, jalanõude, puude ja muude majapidamife tarwete näol. Kõif abifitamine jündis tafuta. Enne kui abifitada koguti puudufitkannatajate üle andmeid. Andmeid jaadi linnawalitfufe hooletande ojaakonnaf ja mujalt. Selle järgi kufilastas puudufitkannatajaid kogudufe h-õde kas ühki wõi mõne Säätewewa Djaak. nõukogu liikmefga. Kui kufilastatawas perekonnas oli haigeid, siis afus õde ühes Kawigrupi liikmetefga rawimifele. Kui haige feifuford oli rafkem, siis jündis rawimine S. D. arfti wõi tema k. t. kontrollimifel. Samal ajal ofitas h-õde ülewaate puudufitkannatawa perekonna majanduflikufit feifuforraif S. D. nõukogufje. Nõukogu määras abifandmife juurufe. Abifamife tegeufikud läbimifjad olid peaaufjalikult Kawigrupi Moorfoo Djaakonna liikmed, kes toimetafid toiduaineid, puuid, riideid jne. aadresside järgi kohale. Mõned abifaajad pidid aga ife

järgi tulema. Abifitati ainult efemete, arftiabi ja toiduainete näol; raha põhimõttelifelt ei antud. Kui märtsi 14. kp. afutati Tartu kogudufe S. Djaakonna supiköök, siis otfufitas S. D. nõukogu anda igapäew suppi 21 inimefele — 25 liitrit. Mii siis ka supiköögi puhul on Tartu truuks jäänud oma arftliku häätewewufe põhimõttele. I weerandil on antud suppi 18 päewa, kofku 320 liitrit.

Muidugi huwitab lugejaid, kuidas jaadi kofku Tartu S. Djaak. abifamife wahendid 83 puudufitkannatajale, kellest enamufes (61 inim.) on forduwakt abifitatus? Eriti aga supiköögi ülalpidamife küfimufes.

Mainitud küfimurjele wastates olen junnitud tänu ja lugupidamifega nimetama Tartu kogudufe liikmete tööd ja ohwrimetefufit. Nimelt käesolewa aasta efimefe kolme kuu jookfjul on Tartu kogudufe liikmed oma Säätewewa Djaakonnale kofku toonud toiduaineid 22 puuda! (loe kalfkümmeendakfs puuda!), 8 ruutmeetrit puud ja muid ühikufid majapidamife tarbeid. Sellest on pool liikmete ifikufit annetus ja teine pool liikmete forjatud Tartu linnas wäljaspoolt kogudufit. Samal ajal on rahas forjatud 25 krooni imber.

Tartu kog. S. Djaakonna ülesandel I weerandi jookfjul tegetfufid 84 kogudufe liiget häätewewufe alal. See oleks 35% Tartu kogudufe liikmete arwufit (ilma maa-gruppideka). Ka wäljaspoolt kogudufit jaid 7 ühikufit kaasa tõmmatud. Mii kõufje S. Djaak. kaastöölifite arw 91-ni. Rahjufks pean tähendama, et meie ojaak. kaastöölifed pole oma tegewufefit Misjoni Djaakonna juhile täpfoft aru annud! Meil olewate aruannete järgi on kindel, et need 91 inimeit on Tartu kogudufe Säätewewa Djaakonna ülesandel ja juhtimifel I weerandaasta jookfjul töötanud häätewewal alal 266 korda. Üfame fii wael juure halastajaõde, arfti ja tema k. t. töö, siis kaskwab töökordade arw 608-le. Mii siis I weerandi kofta on S. Djaak. ülesandel kefkufifelt igapäew „tehtud hääd“ 7 korda. Plus arw! Kui aga hilanf j huwides küfida, mitu korda oleme famal ajal „kurja teinud“? siis kahjufks pole wõimalik jellele wastata — puuduwad aruanded!...

Majapuudufel pole wõimalik meie S. D. ametnikel oma laa toiduainete, riiete, jalanõude jne. rahalifit wäärtufit kindlaks teha. Kuid rahakasja läbikõigu arwud juudakfid ka tõendada Tartu häätewewewa töö kaskwamifit. Mii kui nimetafin, oli 1933. aasta algul S. Djaak. kaskwas raha kõigeft Kr. 30,31. Kuid jama aasta läbikõif oli juba Kr. 216,75. Käesolewa aasta ainult I weerandi läbikõif on juba Kr. 156,59. (Möödunud aasta jama aja läbikõif oli Kr. 74,08.)

Ülewaate Tartu kog. Säätewewa Djaakonna I weerandi tööft näitab häätewewufit ainult meie S. Djaak. juhtimifel ja ülesandel. Peale jelle on aga ka meie kogudufes häätewewufe waim kaskwanud.

Nii näit. on 4 inimest omal algatusel annud I weerandil kofku 154 korda lõunaid, üks waene koguduse liige peab ilal omas korteris üht haiget, põetades ning toetades teda jne.

Häätetegewa Dsafi. misjonivaim on puudutanud ka meie noori. Ramiigrupp ja Labiitagrupp on kohad, kus enam-vähem kõik Tartu koguduse noored tegutseswad häätetegewal alal. Supiköögi ajutamisega on loodud uus, koguduses weel ametlikult registreerimata grupp, mis koosneb peaaesjalikult wanemaist koguduse liikmeist. Nende ülesanne on igapäew juppi, kuid ka ühtlasi waimlist päikesepais- tet nii meie koguduse kui ka wõõrastele wanakestele ja haigetele laiali kanda.

Tartu kog. Häätetegewa Dsakonna arstiabi töö humides on Ramiigrupp ja ka mõned teised koguduse liikmed (koffku arwult 19) astunud Puna- ja Risti samariitlaste kursusele. Loodame, et neist saawad hääd abilised meie h.-öele ja arstile.

Sugeja, kes meie liihikeses ajaloolises ülemaates on jälginud Tartu koguduse organiseeritud häätete- gewise arengut, peab tunnustama wõimsa jõu — armastuse — olemasoluist Tartu koguduses. Tä- napäew on meie koguduse häätetegew töö Eesti liidus konkreetne, millega peab tõsiselt arwestama. Na ometi loodi meie häätetegew töö nii-öelda mittemil- lesti — kui abstraktsust — armastust — tohiks sel- leks pidada!

Uina targa Jumalale olgu au Jeesuse Kristuse läbi igawesti!

Stud. med. Ernst Eller,

Tartu kog. Häätetegewa Dsafi. juhataja.

M ä r k u s : Eeltoodu täienduseks teatame, et peale selle artikli fiskeandmist on Tartu häätete- gewustöö juhatuses muudatused ette tulnud. Hääte- gewustöö dsakonna juhatuselt on wabatahtlikult ta- gasti astunud mennad Ellerid, kuna toimkonnad nüüd uue juhatusel all edasi töötawad. Täna- des wendi Eller'eid nende kaasabi eest, usume, et Ju- mal meie kog. häätetegewustööd Tartus ka edaspidi õnnistab.

Üks misjonitöö wili.

Oli märskendawalt jahe õhtu Ukerewe saarel Wiktorija järwe lõunapoolses osas. Päike oli waju- nud filmapiiri taha ja loodus oli kaetud vaikiva pimedusega. Ma istusin sultan Gabrieliga üle- misel werandal tema suure majas, mille keegi itaal- lane ehitanud. Petroleumilamp andis õige nõrga walguse. Sultan Gabriel jutustas endistest aega- dest, mida ta siin läbi elanud. Sealhamb suure puu oksal oli ta näinud rippumas efimeste walgete inimeste kehi, kes olid julgenud maabuda sellele saarele. Nad pidid selle lunastama oma eluga.

— Ja nüüd: Juba mitu kuud on töötanud meie pärismaalasest tööline Abraham Linso sellel saa- rel. Ta tuli ühe pärismaalaste grupi kutsel, kes ihkas ewangeeliumi kuulutust. Walgete katoliiklik

misjon on siin wõtnud juba aastate eest kindla koha. Abraham Linso ja tulid heatahtlikult kaasa ka mõ- ningad perekonnad meie Majita misjonijaama juurest, mis asetseb wastas mannermaal. See oli suur õhwer, mille nad töid. Neil tuli maha jätta kordajead elamud-onnid ja haritud põllud ning sinna ehitada uued onnid ja harida uudismaad. Misjon ei saanud neile anda mingit ainelist abi selles töös. Nad siiski tulid, kuna nad olid läbi elanud Pauluse sõnadega kirjeldatud wäe: „Kris- tuse armastus sunnib meid.“

Nad asusid rõõmuga tööle, et elu ja tööga kuuluta- tada sellele armunõu, kes neid oli kutjunud pimedu- sest oma imelise walguse juure.

Möödunud aasta lõpul wõisime seal pidada esi- mese ristimisstatituse. Kuuskümmend hinge wõidi kogudusele vastu wõtta pärismaalasest tööliste ja te- ma abiliste töö wiljana. Ristitawate töötused olid rõõmsaks üllatuselks. Nende teadmised ristiusu põ- hitõdedest ja piibli õnnistustest panid inestama.

Milline muudatus! Salwaw hirm loetlematute kurjade waimude eest on mööda, neegrite madalad ihad on kadunud. Rõõmsas teadwuses, „ma olen armu saanud“, on nad tööl, et kättega töötada ja luua, et jaoks jälle teiji aidata.

Sgal ajal, igas olukorras ja seepärast just meie rasketel päewadel, mis täis majandusliku, poliitilisi, lotjiaalseid ja usulisi hädasid, on ewangeelium Kristusest Jumala wägi, mis teeb õndsaks kõik, kes usuwad.

A. Sproge.

Tanganhikas.

Paadremaalt.

Paadremaa kogudus asetseb Edela-Gestis Pärnu ja Matsalu lahe wahelkohas umbes 12 km mere- rannast maapoolle. Ta on hiljutijündinud kogudus ning seepärast õige eluwõimas.

Selle grupi tekkimiseloois olid pioneerideks kir- jandusewangelistid, nimelt wend W. Kärmas ja Ed. Koppel, kes eelwõitlejatena juhtisid inimeste tähelepanu tööle, tegid neile selle huwitawaks ning juhatafid neid hingamispäewa pidamisele. Warsti tekkis wäike hingamispäewapidajate grupp. Seda gruppi kuulustasid pärast weel teised tööliised, kuni 1928. a. kewadel ristiti efimejed liikmed.

Mul kuulus Paadremaa grupina Pärnu kogu- duse alla, kuid hea usus edasijõudmise ja kaswamise tõttu wõeti ta 1933. a. konwertsitil liitu vastu ise- seiswa kogudujena. Praegu on nimetatud kogudu- ses 16 tublit liiget. Selle koguduse tööpiirkonda kuulub juur maa-ala: terwe Edela-Gesti rannik ja osa ka läänerannikust. Jumala abiga loodame siin tulewikus näha weel mitu gruppi ja kogudust.

Paadremaa kogudusest paistab ka misjonivaim. Kõik, mis kuulub Jumala tööse ja korraldusse, wõetakse tähtsana ning püütakse wiia läbi. Paistab ka, et Jumal on niisuguseid ustamaid liikmeid õnnistanud nende waimulikus ja ajalikus elus.

A. S.

Wäljaandja: S. P. Udow. R. Gesti Liit. Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub.
Toimetus ja tallus: Merepulestee 14-a. Tallinnas.